

ZIUA NOASTRĂ

ORGAN AL COMITETULUI ORĂȘENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC

ANUL VIII (X) Nr. 74

MIERCURI 8 IULIE 1959

4 pagini 20 bani.

In oțelăria nouă Martin se poate muncii mai productiv!

Documentele plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie anul trecut constituie pentru toți oamenii muncii din patria noastră firul roșu călăuzitor în lupta ce se duce pentru ritmul rapid de dezvoltare a economiei naționale. Deosebite sînt în acest sens sporurile prevăzute la creșterea producției siderurgice — pionul dezvoltării întregii economii naționale. În documente se spune: „Considerăm că, din rezervele existente, industria siderurgică poate realiza în anul care urmează o creștere a producției de oțel de 38 la sută față de 1958, adică o producție totală de 1,3 milioane tone. Acest spor poate fi obținut prin folosirea mai intensivă a cuptoarelor de la oțelăria nouă din Hunedoara și prin reconstruirea și mărirea capacității a trei cuptoare la oțelăria din Reșița”.

În vederea realizării acestor importante sporuri de producție s-a preconizat lichidarea deficiențelor în exploatarea, ridicarea indicilor de utilizare a agregatelor, măsuri corespunzătoare pentru creșterea producției. Cu scopul de a materializa indicațiile plenarei, de a-și aduce aportul la înflorirea patriei, siderurgistii hunedoreni și în primul rînd oțelarii au pornit înfrăcărata întrecere cu reșițenii, angajindu-se ca intensificînd exploatarea cuptoarelor, indicii de utilizare să crească în medie cu cel puțin 10 la sută și să dea astfel industriei prelucrătoare mai mult oțel.

Colectivul secției a doua oțelărie Martin — cea mai mare oțelărie a țării — avîntat în această luptă patriotică și-a propus să producă în acest an cel puțin 38.000 tone oțel peste plan. În luna aprī-

lie și în mod deosebit în luna mai, s-a constatat un adevărat avînt. Au fost multe zile cînd s-au realizat cei mai mari indici de utilizare de la data intrării în funcțiune a cuptoarelor: 8,40 — 8,48 — la cuptorul 1; 7,90 — 8, — la cuptorul nr. 2; 7,05 — 8,09 la cuptorul nr. 3. Atunci la oțelăria nouă au fost elaborate primele șarje rapide. Ca atare a fost atinsă cea mai mare producție — fapt convingător că și oțelarii acestei secții sînt capabili de fapte mărețe, să folosească cuptoarele mai productiv, să atîngă și să întrecă chiar angajamentele luate în întrecere cu reșițenii.

Unde duce neglijența ...

Rezultatele de la sfîrșitul primului semestru și cele din luna iunie dovedesc că în această secție cadrele tehnice, comitetul sindical, organizațiile de partid și U.T.M. n-au manifestat preocuparea așteptată pentru permanentizarea succeselor anterioare. În luna iunie, oțelarii nu

și-au putut îndeplini planul. Intensitatea exploatării cuptoarelor în loc să crească a scăzut și în mod deosebit la cuptorul nr. 2. Dacă planul semestrial a fost depășit cu 2.000 tone oțel, aceasta se datorește numai succeselor anterioare. O analiză temeinică scoate la iveală deficiențe de organizare precum și accentuarea unor cazuri de indisciplină în muncă, care au dus în ultimul timp la nerespectarea tehnologiei de fabricare a oțelului, la rezultate sub posibilități.

De pildă în luna trecută nu s-a respectat graficul de reparații la cuptoare. Timpul de reparații al vetrelor fiind depășit la cuptorul 3, cu 7 ore și 10 minute și la cuptorul nr. 2 cu 89 ore și 50 minute. Este bine să reamintim maiștrilor și inginerilor oțelarii că din staționările cuptoarelor în luna iunie, numai 30 ore și 35 minute au influențat direct asupra duratei șarjelor; 255 de ore și 50 de minute de staționare justifică deficiențe de organizare a

I. GORUNEANU

Continuare în (pag. 2-3)

Muncă și odihnă

În ziua de 5 iunie a.o., Comitetul orășenesc al femeilor din Hunedoara a organizat o excursie de agrement la Băile Gîoagiu. În legătură cu aceasta un reporter al ziarului, a solicitat un interviu tovarășei Segato Eicna, președinta Comitetului femeilor din Hunedoara.

— A fost o excursie plăcută! Dar să sistematizăm ideile. În cadrul unei pleneri, unde s-a discutat pe marginea planului de înfrumusețare a

orașului, femeile, au hotărît formarea brigăzilor de muncă voluntară, condusă de către o responsabilă, cu plan de muncă, și în prezent cu multă și rodnică activitate. Piră acum brigăzile au prestat 3.200 ore muncă voluntară.

— Care sînt brigăzile frun-tușe?
— Trebuie evidențiată brigada condusă de tovarășa Irim Aurora, Damianoiu Beatrice, Bistriian Margareta, Albu Hortensia...

— Brigada cea mai bună, cite ore de muncă voluntară are?

— În mod deosebit se evidențiază brigada condusă de tovarășa Irim Aurora, care a realizat 1.200 ore muncă voluntară. Mențiune merită însă toate cele 20 de brigăzi Plecînd de la acest considerent Comitetul orășenesc al femeilor a hotărît organizarea unei excursii. De subliniat este că activitatea brigăzilor a fost apreciată în mod deosebit de Comitetul executiv al sfatului popular, care a găsit potrivit și utilă propunerea noastră de a organiza excursia, ajutîndu-ne efectiv în această direcție. Cum spunem, excursia a decurs într-un cadru plăcut. Cu acest prilej s-a dovedit încă odată că femeile noastre știu nu numai să muncească, dar să-și organizeze și orele de odihnă în mod plăcut.

Mitingul oamenilor muncii din Hunedoara

Libertate lui Manolis Glezos

C. S. H.

În ziua de 6 iulie a.o., mișcarea de siderurgisti din cadrul Combinatului Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” s-au adunat în fața blocului tehnic din incinta combinatului pentru a cere guvernului Grec să pună în libertate pe Manolis Glezos.

Au fost de față reprezentanți ai comitetului de luptă pentru pace din orașul nostru, activiști ai comitetelor de întreprindere și de U.T.M., reprezentanți ai comitetului de partid, precum și tovarăși din conducerea combinatului siderurgic.

Deschizînd mitingul, tovarășul Ungur Ioan, președintele Comitetului de luptă pentru pace din orașul Hunedoara, a arătat în cuvîntul său indignarea cu care oamenii muncii au primit vestea de a trimite în fața tribunalului militar de la Atena pe eroul și patriotul grec Manolis Glezos, care acum 18 ani în armă, minat de ura împotriva fascismului, a smuls drapelul cu crucea încirglată de pe Acropole.

După cuvîntul de acșitudine tovarășul Achim Ioan, președintele comitetului de întreprindere C.S.H. a evocat viața și lupta marelui patriot.

Au luat apoi cuvîntul numeroși siderurgisti. Tovarășii Caramalis Tănase, prim-locitor la O.S.M. 2 a arătat printr-atele „Glezos trebuie smuls din ghiarele cătăitor, să. Aceasta nu constituie numai îndeplinirea unei datorii nobile a omenirii progresiste față de un luptător, munnat al idealurilor ei, ci un simbol viu al rezistenței nemuritoare a popoarelor împotriva fascismului hitlerist. Avînd încredere că încă la forțele omenirii progresiste și ale poporului grec, alăturăm încă odată cererea noastră cererii mondiale: libertate lui Manolis Glezos și celor alți patrioți greci!

În încheierea mitingului participanții au adoptat în unanimitate o moțiune adresată guvernului de la Atena în care se cere punerea în libertate imediată a lui Manolis Glezos.

I. C. S. H.

Luni după-amiază, peste o mie de nuncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din I.C.S.H. s-au adunat în sala cinematografului „I.C. Friim” pentru a-și manifesta protestul lor hotărît față de acțiunea judiciară îndreptată împotriva cunoscutului luptător antifascist Manolis Glezos.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Gostian Alexandru, directorul administrativ al întreprinderii de construcții siderurgice Hunedoara. A luat apoi cuvîntul tovarășul Mihăilă Gheorghe, președintele comitetului de întreprindere, care printre altele a spus: „Oamenii muncii din întreprinderea noastră, întregul nostru popor muncitor și toți oamenii iubitori de pace și libertate din lumea întreagă au aflat cu adîncă îngrijorare de primejdia ce planează tot mai mult asupra vieții eroului național al poporului grec Manolis Glezos. După cum se știe, autoritățile grecești pregătesc în grabă trimțerea în fața tribunalului militar din Atena pe Manolis Glezos și tovarășii săi unde în curînd urmează să fie judecați pe baza faimoasei legi 375, adoptată în timpul dictatorului Metaxas. Acum, cînd Manolis Glezos este amenințat cu moartea, noi ne ridicăm cu hotărîre în apărarea vieții înfrăcărătului luptător pentru progres și pace și cerem ca el să fie pus în libertate”.

În continuare a luat cuvîntul mecanicul de uliaje Bile Iosif. „Manolis Glezos — a spus el — luptător și patriot național care a fost condamnat de mai multe ori la moarte de ocupanții fasciști

se afla din nou în primejdie față de hotărîrea luată privind judecarea lui de către tribunalul militar, îmi ridic glasul și cer încetarea urmăririi judiciare împotriva lui Manolis Glezos și să fie pus imediat în libertate”.

— Măsurile reacțiunii grecești care amenință viața lui Manolis Glezos, — a arătat în cuvîntul său electricianul Vușas Anastasios — a cărui nume a devenit steag al luptei antifasciste, a provocat indignare și adîncă îngrijorare în rîndul poporului grec și a oamenilor cinstiți de pretutindeni. Protestînd cu vehemență împotriva măsurilor samavolnice a autorităților grecești, alături de toți oamenii muncii din țara noastră și ceilalți oameni și muncitori cinstiți de pretutindeni, noi cerem cu hotărîre anularea procesului și punerea în libertate a lui Manolis Glezos. Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii din întreprinderea noastră își unesc glasurile lor de cel al tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă și cer stingerea acțiunii îndreptată împotriva deșinerii în închisoare a lui Manolis Glezos și să se pună capăt înscenării procesului judiciar, iar el și compatrioții lui asupra vieții cărora planează pericolul condamnării la moarte să fie puși în cel mai scurt timp în libertate.

Au mai vorbit și și-au exprimat protestul lor față de judecarea procesului lui Manolis Glezos în baza legii reacționare 375, cerînd imediată lui punere în libertate, inginerul Ramba Mircea, tehniciana Elefteriu Caterina, maistrul Demeter Petru și inginerul Șerban Ștefan. În încheiere, tovarășul Oprișă Victor, secretarul comitetului de partid I.C.S.H., a dat citire unei moțiuni în care se cere încetarea procesului înscenat împotriva luptătorului erou Manolis Glezos și eliberarea lui.

Sprrijină efortul cocșarilor

Colectivul de muncă al atelierului central de reparații de la uzina coeso-chimică este animat de dorința de a sprijini zilnic efortul cocșarilor hunedoreni. Avîntul de a da la timp piese de schimb de cea mai bună calitate însușește pe fiecare muncitor, de la fiecare mașină. Spre exemplu la vagonul de stîns cocs lucrează echipele de lacătuși conduse de Somboti Beni și Benedec Alexandru, care au zilnic depășiri de normă între 10-12 la sută. În atelier se mai execută lucrări importante ca: osii la mașinile de bățătorit, mașinile de șarjare, piulițe, șuruburi precum și alte diferite piese care sînt necesare în procesul de producție.

Muncitorii acestui atelier

au reușit ca lucrările de rectificare a bandajului de la cele două roți ale locomotivei electrice a uzinei coeso-chimice să le execute în atelierul lor.

Tovarășii Pirvu Ioan, Popescu Ioan și maistrul Iacob Dănilă și-au adus o contribuție însemnată la locul de muncă.

Citiți în acest număr:

- Siderurgia hunedoreană în antichitate pag. 2-a
- Aspecte din viața unor gazete de perete pag. 2-a.
- Obiective concrete în întrecere — nu formalism. pag. 3-a.
- Răpirea Vezuviului pag. 4-a.

Fapte de laudă

Muncitorii din atelierul electric de întreținere al I.C.S.H., deservește în bune condiții șantierul de construcții și montaj. Iată că, de cîva timp în atelierul electric se execută diferite reparații la transformatoare și agregatele

de sudură. Numai în ultimele două săptămîni, muncitorii acestui atelier au reparat trei transformatoare și patru agregate de sudură.

În mod deosebit au executat reparații de bună calitate electricienii Dina Marin și Mureșan Ioan.

15 ANI DE MUNCĂ LIBERĂ

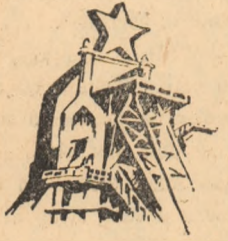

NOI UZINE RIDICATE ÎN ANII PUTERII POPULARE

Siderurgia hunedoreană în antiichitate

Aspecte din viața unor gazete de perete

Cu prilejul aniversării
a 75 de ani de la

punerea în funcțiune
a primului furnal
din Hunedoara

Majoritatea istoricilor afirmă că producerea fierului și a uneltelor de fier au fost introduse pe teritoriul țării noastre de către Sciți, în secolul VI î.e.n., existența pe aceste teritorii a unor zăcăminte de minereu de fier contribuind la introducerea uneltelor de fier în agricultură.

Ar fi însă greșit să se creadă că statoinicirea epocii de fier s-ar explica numai prin venirea Sciților. Populația de bază a Peninsulei Balcanice, la nord de Grecia, continua să fie formată din triburi locale de agricultori traci, cu un nivel de dezvoltare destul de înalt. Folosirea unor unelte de fier era cunoscută în țările Carpato-Dunărene și înainte de venirea Sciților. Triburile de agricultori traci întrețineau de multă vreme legături cu triburile culturii Hallstatt (prima epocă a culturii fierului) și cu triburile grecești din sudul peninsulei Balcanice, a căror influență devine deosebit de pregnantă începând din acea vreme. De aceea este posibil ca influența resimțită de Sciți din partea triburilor locale, subjugate, să fi fost chiar mai mare decât aceea exercitată de ei asupra triburilor respective.

Este foarte verosimil că exploatarea minereului de fier și extragerea fierului din minereuri în împrejurimile Hunedoarei să dăinuiască încă dinaintea venirii Sciților, deci înainte de secolul VI î.e.n.

În favoarea acceptării acestui fapt, pledează următoarele:

1. Zăcămintele de fier din jurul Hunedoarei și în special cele de la Ghelar, erau cele mai bogate în fier din întreaga regiune carpatică, și a cursului inferior al Dunării, erau poroase, ușor reducibile și ușor accesibile.

2. Potrivit unei hărți întocmită în anul 1778, existau pe atunci la Ghelar două grote, dăinuind din timpuri străvechi, provenite din exploatarea minereului; grotă Banffy și grotă Polița. Calculând după volumul cantității extrasă până la acea dată, se poate deduce, fiind cont de necesitățile de fier și de posibilitățile de prelucrare din acele vremuri, că exploatarea a început cu multe secole înainte erei noastre.

3. Un cuptor primitiv descoperit la Teliuc, judecând după vasele și cioburile de lut găsite în apropiere, provine cu certitudine din epoca preistorică.

În veacul III înaintea erei noastre au trecut pe teritoriul țării noastre Celții sau Galii, care coborau pe valea Dunării, care erau foarte pricepuți în lucrarea fierului. Pe teritoriul țării noastre începe să se dezvolte a doua fază a epocii fierului numită la Tene, în care apar plugul și toporul de fier și este de asemenea verosimil că atelierele de extras și prelucrat fier din regiunea Hunedoara să fi fost principalele furnizori ai acestor unelte.

Că Romanii au exploatat minele de fier de la Ghelar și Teliuc o dovedesc inscripțiile, marele număr de medalii, precum și uneltele de fier descoperite în aceste mine. Este de asemenea cert că nu romanii au descoperit aceste mine, în momentul ocupării Daciei, ei fiind continuatorii unei industrii minere și metalurgice existente și destul de avansată. Acest lucru este dovedit pe lângă existența cuptoarelor primitive preistorice de numeroasele unelte și arme din fier găsite la Grădiștea Muncelului și Costești, vechi cetăți Dace din regiunea noastră, datând din perioada secolului I î.e.n. și a secolului I e.n., în special cu ocazia săpăturilor efectuate în anii 1950-1951. Și fie-ne permis să presupunem că dacă potrivit scrisorii urbariale din anul 1754 cel mai vechi document tratând cu oarecare amănunțime situația mineritului și metalurgiei fieroase din acea vreme, se arată că cuptoarele și atelierele de prelucrat fier de la Sibiu și Cugir, din apropierea cetăților Dacie, erau alimentate cu minereu de la Ghelar — și în trecut îndepărtat originea obiectelor de fier găsite la Costești și Grădiștea Muncelului trebuie căutată în atelierele din jurul Hunedoarei, sau în apropierea cetăților respective, ce prelucrau minereu bogat și ușor reductibil sau luptele provenite de la Ghelar și Teliuc.

Și de asemenea este cert că aici, în aceste locuri, a fost sursa principală care alimenta cu arme armata Dacilor și deci vitejii luptători care au apărut libertatea patriei lor contra cotropitorilor romani, sub conducerea lui Decebal au jucat în mâini arme făurite din fierul hunedorean.

De asemenea, originea uneltelor miniere cu ajutorul cărora se extrăgea aurul, mult râvnită bogăție a Daciei, trebuie căutată tot aici. (Uneltele de fier găsite la Băița — regiunea Hunedoara, datează cu multe secole înaintea cotropirii Daciei de către armatele lui Traian).

Urme de minerit feros și de extracție a fierului datând din epoca ocupației romane

Sub ocupația romană, mineritul fieros și extracția fierului din minereuri a luat un deosebit avânt.

Acest lucru este dovedit de inscripțiile, de marele număr de medalii și monede, și de uneltele de fier descoperite în minele străvechi de la Ghelar și Teliuc, cu ocazia relucrării și exploatării.

Este cert că aceste mine au fost exploatare pentru fabricarea armelor de care avea nevoie legiunea XIII-a Gemina cu sediul la Apulum (Alba-Iulia), limonita de la Ghelar și Teliuc fiind găsită de romani cu foarte potrivită pentru obținerea a diferitelor produse din fier.

La Ghelar, în interiorul minei, s-au găsit sculele unui miner, lângă care se aflau și oase de om, probabil a posesorului sculelor, prins acolo de o surprare. Toate aceste scule erau executate cu îngrijire, din fier de bună calitate, fiind însă puternic atacate de rugină. La Teliuc, de asemenea s-a găsit o trusă completă de scule necesare unui miner (amănunțe privind exploatarea de la Teliuc în timpul romanilor în „Uzina noastră” nr. 735).

Minereul extras era încărcat în coșuri, fiind transportat cu oameni sau animale la cuptoarele de topire; minereul nu avea nevoie de o prăjire prealabilă, produsul imediat fiind fierul forjat.

Cuptoarele erau situate chiar pe platoul minei, din spre malul Cernei și anume în partea lui estică. În spatele lor și paralel cu ele erau forjele, iar în rîndul al III-lea, spre vest instalațiile primitive de recoacere.

Că într-adevăr fierul forjat produs era de calitate superioară, fiind obținut dintr-un minereu de foarte bună calitate — este dovedit de obiectele găsite aici; pe unga scule necesare mineritului s-a produs și unelte agricole și în special arme și alte articole din fier necesare armatei. Obiectele și sculele produse erau atât de apreciate, încât minele, la un moment dat nu mai puteau satisface nevoile cuptoarelor, fiind necesar să aducă minereu și din altă parte.

Existența atelierelor de extras fier din minereuri, este confirmată de descoperirea a patru halde de zgură: una pe

dealul Plosca (în imediata apropiere a comunei Teliuc) și trei în pădurea dintre Hunedoara și Teliuc. Minereul era lăptos în cuploare primuive mici, aproape de tocul de extracție. Aerul necesar era introdus prin tiraj natural, fie prin joale acționate cu mina sau cu piciorul. Ele produceau lupte în greutate de 5-10 kg. (5 astfel de lupte s-a găsit în anul 1904).

Exploatarea minelor se făcea de către sclavi mineri, în unele cazuri delincvenți ce-și ispășeau condamnările la muncă silnică. (Condamnați „adnetalla”).

Sclavii mineri, neavînd dreptul de a părăsi locul de muncă, în acest caz fiind urmăriți ca dezertori, erau în întregime legați de mină; chiar cînd stăpînul minei se schimba în situația lor nu intervenea nici o schimbare. Ei constituiau așa numita „familia”. Acești sclavi aparținînd stăpînului minei, nu numai că puteau fi vinduți de stăpîn, ci chiar dați în chirie pe intervale de timp mai mari sau mai mici.

Avîntul industriei de fier nu a fost însă de lungă durată: începe migrațiunea popoarelor, care favorizează răscălele sclavilor și ale populațiilor, autohtone contra cotropitorilor Romani. În timp ce luptele sclavilor luau amploare, atacurile „barbarilor” și ale triburilor Dace libere se făceau lanț la grînța imperiului roman, astfel ca împăratul Aurelian a nevoit să părăsească Dacia. Goșii împreună cu Dacii liberi, patru: în Dacia eliberată de sub jugul roman în anul 271 e.n.

Cei ce exploatau minele, sclavii mineri și muncitorii de la cuptoarele primitive (ca și grosul populației) nu au părăsit Dacia. Industria fierului s-a retras însă pe întinșimile greu accesibile ale Ghelarului, la adăpost de atacurile popoarelor în migrațiune care au trecut peste teritoriul țării noastre.

CHINDLER NICOLAE

ÎN OȚELARIA NOUA MARTIN se poate muncii mai productiv!

(Urmare din pag. 1-a)

fluxului producției și abaterii de la disciplina tehnologică, fapte care nu pot fi motivate în fața de afinare a șarjelor etc. La oțelăria nouă însă, ajustările cuptoarelor depășesc cu mult acest timp. Asta pentru că nu toți topitorii, maștrii și inginerii ce lucrează pe schimburi manifestă permanentă preocupare în acest sens; adesea, nu respectă conținutul de carbon la topirea șarjelor, fază, care prelungește durata de elaborare. Reparațiile de asemenea se „grăbesc” peste măsură dolomita neavînd timp să se sudeze — care și ea nu corespunde calitativ, conținînd mult praf, granulația fiind necorespunzătoare, lucru de care a fost sezisat de nenumărate ori tovarășul Popa Aurel, șeful fabricii de dolomită și lui Bichș Mihai dispecerul șef al oțelăriei. Ei însă nu au răspuns cu fapte acestor ce-

justarea unui cuptor de proporția celor de la Hunedoara în 20-30 minute, că ajustarea cuptoarelor se face de obicei în fața de afinare a șarjelor etc. La oțelăria nouă însă, ajustările cuptoarelor depășesc cu mult acest timp. Asta pentru că nu toți topitorii, maștrii și inginerii ce lucrează pe schimburi manifestă permanentă preocupare în acest sens; adesea, nu respectă conținutul de carbon la topirea șarjelor, fază, care prelungește durata de elaborare. Reparațiile de asemenea se „grăbesc” peste măsură dolomita neavînd timp să se sudeze — care și ea nu corespunde calitativ, conținînd mult praf, granulația fiind necorespunzătoare, lucru de care a fost sezisat de nenumărate ori tovarășul Popa Aurel, șeful fabricii de dolomită și lui Bichș Mihai dispecerul șef al oțelăriei. Ei însă nu au răspuns cu fapte acestor ce-

Pe urmele materialelor PUBLICATE

În ziarul „Uzina noastră” nr. 735 din 17 iunie a.c. a apărut articolul intitulat: „Din scrisorile sose la redacție”. Aici, printre altele, se critica modul defectuos în care se făcea aducerea și distribuția ziarelor muncitorilor abonați din sectorul mecanic șef I.C.S.H. În răspunsul trimis ziarului, biroul organizației de bază de la mecanicul șef ne informează că s-a analizat temeinic această latură

ultimul număr al gazetei conținea o serie de articole printre care: „Întrecerea cu Reșița” unde colectivul de redacție face analiza tuturor realizărilor pe primele 6 luni ale anului.

Dar, nu același lucru se poate spune despre activitatea și „viața” gazetei de perete de la aglomerator, care nu a mai publicat articole de la 29 mai a.c. De asemenea, ultima ediție a gazetei „Oțelul” organul de presă de la oțelăria nouă datează din 4 iunie a.c. În această situație se mai află și gazeta de perete de la suflante, al cărui colectiv de două luni de zile a uitat să mai publice vreun articol.

Pe lângă faptul că unele gazete de perete nu și trăiesc o activitate din plin, se mai observă că în multe ediții apar articole prea „generale” care nu vorbesc nimic din secțiile respective. Mai mobilizator este faptul că la gazeta se scrie despre oameni și realizările lor obținute în întrecerea socialistă etc.

Este bine ca de acum încolo, colectivele de redacție ale gazetelor de perete să și intensifice munca în cinstea zilei de 23 August — ziua eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

DUMITRESCU J.

a muncii de agitație și în cadrul unei ședințe la care au fost invitate să participe și toate virfurile organizațiilor de masă, s-au luat măsuri concrete. Astfel, în cadrul secțiilor — la fiecare loc de muncă — a fost numit câte un responsabil care să se ocupe de încasarea costului abonamentelor și de difuzarea zilnică a ziarelor. De asemenea, cei vinovați de difuzarea defectuoasă a ziarelor înainte vreme, tov. Crețu F., Grăciunescu Ioan și Toma Francisc, au fost aspru criticați.

Mai multă preocupare din partea cadrelor tehnice

Maștrii Răduică Petru, care are mulți ani de experiență

VIAȚA DE PARTID

Obiective concrete în întrecere —
nu formalism

În îndeplinirea sarcinilor puse de partid și guvern în fața colectivelor de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderi, un rol din cele mai însemnate îl are întrecerea socialistă, care este metoda comunistă, verificată în practica de construire a socializmului.

Pentru traducerea în viața a sarcinilor trasate de plenary din noiembrie 1958, colectivele de furnaliști din C.S.H. își intensifică eforturile spre a întâmpina cea de-a 10-a aniversare a eliberării patriei cu noi realizări.

Angajamentul furnaliștilor de la secția a doua furnale, luat în întrecere cu furnaliștii reșițeni de a da peste plan 10.000 tone de fontă, a fost îndeplinit încă din 29 iunie 1959. Însă furnaliștii secției I a au rămas în urmă cu aproape 2.000 tone față de angajamentul defalcat la zi.

Cum se explică acest lucru, că în secția I-a furnale în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie avea în contul angajamentului 2.100 tone de fontă?

Cum se face că indicii de utilizare a volumului util în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie a atins în medie 0,770 tone a.c. și în unele zile chiar 0,900 tone m.c., iar acum a scăzut sub 0,750 tone m.c.? Care sînt cauzele depășirii consumului specific de coals și a prețului de cost la secția I-a furnale?

Pe lângă cauze bine determinate independente de voința furnaliștilor ca: o rezistență mică a coalsului și insuficiența număr de prăjitoare pentru nișerele bulgări livrate. Dar cauza principală o constituie munca cu oamenii.

La secția I-a furnale, comitetul de secție, nu a apreciat cum se cuvine importanța întrecerii socialiste și nu a urmărit ca angajamentele să ilustreze preocuparea conti-

nuă a colectivului pentru punerea în valoare a rezervelor interne, pentru folosirea cât mai deplină a capacității furnalelor, reducerea consumurilor specifice, a prețului de cost, în înaltarea calității produselor.

Au fost cazuri cînd dozorul Șerban din schimbul inginerului Ghiorghioni, au încercat în furnal un anumit fel de material, iar pe lișa tehnologică au trecut altul. Uneori, primtopitorii nu astupă în condiții normale furnalele ceea ce provoacă pierderi de producție, cum au fost cazurile prim-topitorului Jeler Nicolae, de sub conducerea inginerului Manea.

Disciplina socialistă a muncii a fost deseori încălcată în cadrul acestei secții, unii maiștri dînd ei însăși exemple negative în fața muncitorilor. Toate aceste lipsuri nu au constituit pentru comitetul de secție un prilej de analiză a felului în care se iau angajamentele în întrecere, cum se urmăresc ele și cum se pot lichida deficiențele.

Comitetul de întreprindere nu a sprijinit în suficientă măsură pe tovarășul Cara Petru, președintele comitetului de secție, neîndrumîndu-l în organizarea întrecerii socialiste, în generalizarea celor mai înaintate metode de muncă, în urmărirea rezultatelor obținute în întrecere.

Consfăturile de producție, care bine pregătite și organizate cu regularitate, constituie o condiție principală a succesului întrecerii socialiste nu au stat în centrul atenției comitetului de secție. Angajamentele luate de unii muncitori, sînt formale, pornind de la o analiză a rezultatelor obținute în luna precedentă, altele nefiind altceva decît sarcini decurgînd

însăși din postul de muncă respectiv ca: venirea la serviciu în mod regulat, folosirea din timp a celor 480 minute, îngrijirea agregatelor etc.

Comitetul de secție în frunte cu tovarășul Cara Petru, nu a folosit munca politică de masă pentru mobilizarea muncitorilor, neurmărind activitatea gazetei de știri, care din 6 iunie nu a mai fost schimbată, nu a urmărit ținerea unei evidențe concrete, operative a îndeplinirii angajamentelor luate, a publicității în jurul rezultatelor obținute în întrecere cu furnaliștii reșițeni, brigăzile și echipele, neștiind cine „bate pasul pe loc” și cine merge înainte.

Graficul „rezultatelor în întrecere cu furnaliștii reșițeni” și graficul „prețului de cost” stau cu rubricile goale, necompletate de săpămîni. Nici extinderea schimbului de experiență cu secția a II-a furnale — frunțase — nu a fost o preocupare a comitetului de secție.

A fost necesară intervenția comitetului de partid care sesizîndu-se de rămînerea în urmă a secției I-a furnale să organizeze o ședință largită la care pe lângă biroul organizației de bază, comitetul de secție și conducerea secției I-a furnale să participe și biroul organizației de bază, inginerii, membrii de partid și comitetul secției II-a furnale. În urma discuțiilor, a analizei amănunțite a situației s-au luat o serie de măsuri menite să readucă secția I-a în rîndul secțiilor frunțase.

Comitetul de secție, îndrumat îndeaproape de biroul organizației de bază, va organiza întrecerea socialistă, aducînd în prealabil la cunoștința muncitorilor, obiectivele întrecerii, în consfăturii de producție, pregătite temeinic,

la care muncitorii să vină pregătiți cu propuneri concrete.

Agitatorii vor fi pregătiți de secretariatul organizației de bază în vederea mobilizării muncitorilor și a popularizării frunțasilor în întrecere ceea ce va duce desigur la creșterea numărului de muncitori antrenati în întrecere.

Graficele, gazeta de perete, postul U.T.M. de control și agitația vizuală, vor fi reactivizate, contribuind la mărirea elanului muncitorilor. În aceeași ședință, s-au luat hotărîri pentru repartizarea comunistilor pe agregate și schimburi, pentru instruirea organizatorilor de grupe de partid și sindicale, cu problemele cele mai acute din secție.

De asemenea se vor ține conferințe cu subiecte privind metodele de manipulare a materiilor prime, lupta pentru organizarea locului de muncă, organizarea muncii unei brigăzi etc.

În fiecare săptămîină se va redacta o foaie volantă în care să se arate rezultatele obținute în producție în perioada respectivă în realizarea de indici sporțiți.

De asemenea cercul A.S.I.T. și deschiderea unui curs de reînprospătarea cunoștințelor pentru maiștri, șefi de echipă, dozatori, etc. va fi de un real folos ridicării productivității muncii furnaliștilor.

Pentru a sprijini eforturile furnaliștilor, conducerea combinatului a luat măsuri ca uzina cocs-chimică să livreze coals cu o rezistență în limitele cerute de procesul tehnologic al furnalelor, pentru aprovizionarea ritmică cu materii și materiale, precum și un control îndeaproape din partea conducerii comitetului.

A. SCHWARTZ

NOTE

Cine răspunde?

Intr-una din după-amiezele trecute, am ieșit cu jelița la plimbare. Dar, din capul locului trebuie să spun că mai bine nu ieșeam. De ce?... Stați mai întii să vă povestesc.

După ce am făcut împreună o raită prin centrul orașului și mi s-au dus vreo zece lei din buzunar pe prăjituri și înghețată, n-am de lucru și mă duc cu jelița în parcul copiilor.

Aici, o droaie de ținci se zbuguiuau care mai de care: unii se dădeau în leagăne. În leagănul din colțul de jos al parcului, nu era însă nimeni. De noroc să nu te plîngi niciodată, mi-am zis și într-un sușlet am fost cu jelița lingă el. Dar... nu a-voaserăm noroc. Leagănul era stricat. Mai încolo, altul avea aceeași soartă.

— Tăticule, îmi zise jelița, de ce nu repară nimenea leagănele acestea?!... E așa de greu?

— Nu e... greu, am căutat eu să o lămuresc. Se vede însă că nu-i interesează pe nimeni.

— Cum, adică parcul ăsta nu are nici un stăpîn?!

— Păi... am așa se vede treaba. Uite, tu nu vezi că și o parte din globurile de pe stâlpi sînt sparte, sîrmelor electrice sînt rupte și căzute, iar alelele sînt pline de gropi...

— Nu cumva parcul ăsta pentru noi — copii — e vitregit?

— Da de unde! Cineva tot trebuie să răspundă de el...

S. A.

„Apă de ploaie în sticlă de ... sifon”

În restaurante și în unele bufete, sifonul este folosit la un pahar cu vin sau la un pahar cu sirop. În secțiile combinatului însă, și îndeosebi în cele cu foc continuu, sifonul se întrebuițea în loc de apă potabilă pentru a potoli setea oamenilor și a-i... răcori.

Cu toate aceste calități pe care le are sifonul, și în special cea de răcoritoare, de o bucată de vreme el se aduce în secțiile combinatului de la fabrică în stare caldă. Totuși, pentru a se putea consuma, în unele secții s-au luat măsuri ca

sticlele să fie ținute în apă rece industrială. Nu însă același lucru s-a făcut și în sectorul oțelărie nr. 1. Aici, cel puțin nici nu s-a gîndit nimeni să ia vreo măsură, într-un fel sau altul, ca sticlele de sifoane să fie ținute undeva la rece. Din această cauză, topitorii care stau mai tot timpul la o temperatură destul de ridicată, sînt nevoiți să se „răcorească” sau să-și aslimească setea cu un pahar de sifon, ce numai sifon nu poate fi denumit. De fapt, unii muncitori i-au și dat o denumire: „Apă de ploaie în sticle de... sifon.”

Tovarăși,

abonați-vă

la ziarul

„Uzina noastră”

ență în munca de oțelar și Sirca Tiberiu sînt cunoscuți ca oameni capabili, cu o înaltă calificare profesională, cu multă putere de muncă. De aici au învâțat mulți muncitori tainele topirii oțelului, adîncindu-și calificarea profesională. Totuși schimburile lor au elaborat șarje reci. Tovarășul Răduică, de exemplu, se face răspunzător că numai la o singură șarjă din cauza solidificării pe oală, s-au pierdut peste 30.000 lei — aproape prețul de cost al unui apartament — și aceasta din cauza comodității.

Tovarășul Dan Constantin este un oțelar tînăr, candidat de partid, crescut și educat în spirit nou, socialist, pentru care statul nostru democrat-popular a cheltuit însemnate sume de bani pentru a deveni un bun inginer. Aici, la cuptoarele noi din Hunedoara el s-a bucurat de o mare prețuire a partidului și a conducerii combinatului, primind încrederea de a conduce un întreg schimb de oțelari. Cu

toate preocupările și realizările sale nu putem să-i ocolim lipsurile care se răsfrîng asupra producției. Necutivînd spiritul răspunderii personale, unii oameni din schimbul său au manifestat repetate abateri de la disciplina în muncă și de producție, lipsindu-i uneori pe muncitorii și maiștrii din subordine de îndrumarea tehnică așteptată. Astfel, este cunoscut cazul defectării cuptoarelor nr. 3, sau deficiențele din hala de turnare unde lăzile cu mîrdărie lasate pe linie au fost lovite de vagoanele cu oalele de zgură, defectîndu-li-se mecanismele. În calitatea ce o deține în loc să ia măsuri operative și eficiente care să înlăture astfel de ne-reguli, să stimuleze inițiativa de jos, să ducă la intensificarea întrecerii, el s-a mulțumit doar să „semnaleze” cauzurile în condiții și cu această a socotit că și-a făcut datoria. Tovarășul Dan este un inginer tînăr cu putere de muncă și din partea lui oțelari

larii așteaptă mai mult interes, mai multă răspundere.

Munca politică să fie eficace, mobilizatoare și combativă!

Rezultatele bune obținute în muncă, cît și lipsurile din această perioadă aparțin în bună parte și organizației de partid, comitetului de secție și organizației U.T.M., felului lor cum au știut să mobilizeze oțelarii în întrecere și să-i stimuleze în înlăturarea deficiențelor și lipsurilor. Comitetul de secție trebuie să țină seama că dacă în luna iunie ritmul întrecerii a scăzut aceasta se datorește și slabele sale activități depuse pentru popularizarea succeselor. Ar fi fost bine dacă comitetul de secție, îndrumat de organizația de partid și comitetul de întreprindere, sprijinit de conducerea secției organizației schimburi de experiență pe baza rezultatelor „record” obținute în multe zile din luna mai; ingineri și maiștri, topitori frunțasi, să li arătat

practic celorlalți oțelari cu rezultate mai slabe, cărui fapt se datorează virfurile de producție, cum s-a reușit să se obțină în acele zile peste 8 tone oțel pe m.p. vatră de cuptor, urmărind prin această permanentizarea rezultatelor.

Organizația de partid este chemată să organizeze în așa fel munca politică, încît agitația vizuală și munca de lămurire de la om la om să se desfășoare operativ, să aibă caracter mobilizator și combativ, să stimuleze inițiativa maselor în întrecere prin forme interesante de popularizare cu grafice, etc.

Comitetul de secție trebuie să dovedească mai multă orientare politică pentru crearea unui avînt general în întrecere, prin desfășurarea unei intense munci de educare comunistă a oțelarilor, prin cultivarea patriotismului socialist, a spiritului de răspundere și într-ajutorare în muncă între schimburi, prin ridicarea muncitorilor rămași în urmă la nivelul frunțasilor.

Nu va trebui să se mai în-

găduie conducerii secției nede-falcarea sarcinilor de plan pe schimburi cuptoare și brigăzi. Fiecare brigadă trebuie să-și cunoască sarcina de plan lunară și zilnică. Cu ajutorul graficelor, fiecare oțelar să-și cunoască cît a realizat în fiecare zi din angajamentul ce i se cuvine. Mulți oțelari, ingineri și topitori au vizitat Uniunea Sovietică și oțelăriile altor țări înaintate. Ei vor trebui să împărtășească și celorlalți tovarăși experiența însușită cu ocazia unor asemenea vizite, să fie ajutați să pună în practică și să generalizeze experiența bună.

În oțelăria nouă se poate munci mai productiv, dar pentru aceasta fiecare comunist trebuie să fie un exemplu în muncă și un agitator, activ, cărora organizația de partid să le repartizeze sarcini corespunzătoare locului de muncă unde lucrează, capacității lor politice și profesionale, nelipsind în același timp controlul inopinant asupra modului cum sînt duse la îndeplinire.

Organizația de partid are

datoria să îndrume conducerea secției pentru o mai multă inițiativă în rezolvarea problemelor ce le ridică producția de fiecare zi, să-i analizeze activitatea, în care sens ar fi indicat să se formeze un colectiv din inginerii, tehnicienii și muncitorii cu experiență, care să studieze posibilitățile de folosire mai intensivă a cuptoarelor — sarcină ce revine oțelarilor din documentele plenaryi partidului nostru din noiembrie anul trecut. Cadrele tehnice să fie atrase în munca politică, să aibă sarcini concrete și să formeze biroul organizației de bază de îndeplinirea lor.

Îmbunătățind necontenitul munca politică și dînd un nou avînt întrecerii, există deplina posibilitate ca în semestrul II colectivul oțelăriei noi să îndeplinească în întregime și chiar să-și depășească angajamentul anual de a produce peste plan 38.000 tone oțel. Aceasta necesită însă o susținută muncă de educare comunistă a oțelarilor, o luptă neîngăduitoare împotriva lipsurilor și deficiențelor.

De peste HOTARE

RAPIREA VEZUVIULUI

Ziarul „Il Tempo” din Roma a descoperit un nou „complot bolșevic”. Complotul urmărește să compromită în Italia... sezonul turistic. După cum scrie ziarul, la această îngrozitoare conspirație participă „Rusia, Cehoslovacia, Polonia și chiar Ungaria”, care au pornit „o ofensivă turistică de mari proporții”.

Ce s-a întâmplat? Oare s-a stabilit că Vezuviul a fost dus în taină de lângă Neapole în împrejurimile Moscovei, iar celebrele ruine ale Romei au fost trimise la Varșovia sau la Praga? Nicidcum. Vezuviul stă pe locul său, iar ruinele din Roma, judecând după articolele din presa locală, nu s-au împușinat, ci s-au înmulțit.

Oricât de ciudat ar părea, ca pretext pentru senzaționalele demascări ale ziarului din Roma a servit greva marinarilor italieni, care durează de peste trei săptămâni.

Marinarii au destule motive să fie nemulțumiți de condițiile lor de muncă și de viață.

Pe vasele comerciale italiene se menține un regulament disciplinar introdus încă pe timpul lui Napoleon. Salariile și condițiile de angajare și concediere a personalului sunt reglementate pe baza unui contract semnat în anii tiraniei fasciste, pe vremea lui Mussolini. Marinarii cer încheierea unui nou contract colectiv național cu armatorii, care să prevadă majorarea salariilor și un tra-

tament mai omenesc. Asupra acestui lucru insistă absolut toate organizațiile sindicale ale marinarilor, inclusiv sindicatele catolice, social-democrate și cele autonome.

Greva a fost provocată de reșuzul categoric al armatorilor de a satisface revendicările oamenilor muncii. Ea a început în seara zilei de 8 iunie în urma apelului lansat de Comitetul de coordonare al sindicatelor. În Italia și în porturile din lumea întreagă — de la New York la Karachi și de la Caracas la Dakar — stau ancorate la cher zeci de vase. Guvernul și armatorii încearcă zadarnic să spargă unitatea greviștilor. Poliția și autoritățile portuare îi acuză pe marinarii de „rebeliune” și iau măsuri represive împotriva lor. Acțiunilor sindicali le este interzis să apară în porturi. Guvernul a rechiziționat o serie de vase, mobilizând echipajul lor; aceasta s-a făcut pe baza unei legi fasciste, adoptată în ajunul celui de-al doilea război mondial.

Fassio, Costa, Lauro și alți mari armatori: a pierdut din momentul decizării grevei: aproape 60 miliarde de lire. Cu acești bani s-ar fi putut satisface revendicările greviștilor pe timp de zece ani. Dar armatorii se încăpățânează.

De aceea ziarul „Il Tempo” care aparține armatorului Fassio din Genova născoceste povești despre un complot bolșevic.

În țările Americii Latine au loc puternice mișcări populare împotriva dictatorilor pro-americani.

După cum anunță agenția „Associated Press”, guvernul din Peru este extrem de neliniștit deoarece în ciuda suspendării constituției în legătură cu grevele de săptămâna trecută, în țară se intensifică agitația politică. În capitala Lima și la Arequipa (unul din marile centre revoluționare) au loc demonstrații ale populației indignate de arestarea în ultimele zile a unor fruntași ai opoziției. De curând la Lima au avut loc lupte de stradă între manifestanți și forțele politenești.

În foto: Un manifestant maltrat de polițiști pe străzile orașului Lima.

În pace și voie bună

Dr. Franz Schlegelberger este un specialist în așa-zisele „crime juridice”. El a făcut parte din primul guvern al lui Hitler ca subsecretar de stat al Ministerului Justiției, iar în 1941 a devenit ministru ad-interim al justiției. În această calitate a funcționat până în primăvara anului 1945. Statele de serviciu ale lui Schlegelberger încep cu procesul de la Leipzig din 1933 și se încheie cu executarea patrioților germani care au luptat pentru încetarea războiului criminal.

În 1947, un tribunal militar american l-a condamnat pe Schlegelberger la detențiune pe viață. Dar n-au trecut nici trei ani, și comandamentul american l-a amnistiat pe acest înveterat criminal de război. Autoritățile de la Bonn i-au acordat o pensie imensă — 2.894 mărci și 8 penigi pe lună! Aceasta, în timp ce salariul mediu lunar al unui muncitor din R.F.G. este de 350—400 de mărci. Din 1952 și pînă în prezent, statul de la Bonn i-a plătit criminalu-

lui de război Schlegelberger aproape 160.000 de mărci!

Iată, dar, ce sume se plătesc în Germania occidentală pentru asasinatele în masă! Judecătorii și procurorii hitleriști, care au trimis la moarte mii de oameni, trăiesc în statul de la Bonn în pace și voie bună! Schlegelberger e persicinar, dar suferă de colegi de-ai săi mai tineri de înalte posturi în magistratură. Comitetul pentru unitatea germană a efectuat nu de mult o anchetă specială și a stabilit că din cei 800 de judecători hitleriști care au ocupat în epoca nazismului posturi importante, 175 sînt judecători la tribunalele federale din R.F.G., 181 sînt procurori, 109 lucrează în cadrul instanțelor judiciare superioare, 222 la tribunalele locale și 213 la tribunalele administrative.

Fostul lor șef, ministrul hitlerist Schlegelberger, nu poate decît să se bucure privind cadrele pe care le-a pregătit pentru republica de la Bonn.

Simptom și diagnostic

În luna iunie cercurile guvernante ale Iranului au fost zguduite de un eveniment nemaipomenit în această țară: 2.000 de săraci, înarmați cu sape și cazmale, au ocupat o serie de pămînturi nepopulate și necultivate de la periferia sudică a Teheranului și le-au împărțit între ei.

Aceste pămînturi aparțin unor mari proprietari, care sînt afli de bogăți încît nici nu mai consideră necesar „să-și bată capul” cu folosirea posesiunilor lor. La drept vorbind, proprietarii „de jure” ai acestor pămînturi n-au absolut nici o nevoie de ele. Cu toate acestea, acționînd din ordinul autorităților, jandarmii i-au alungat cu forța pe cei care au ocupat aceste pămînturi. Relatînd acest incident în numărul din 24 iunie, revista „Teheran Journal” observă cu satisfacție că „ordinea” a triumfat asupra „anarhiei”.

Această acțiune spontană a sărăcimii din Teheran este un simptom serios al bolii de care suferă de mult Iranul. Boala aceasta o constituie rînduiriile feudale și inegalitatea socială strigătoare la cer. După cum scrie revista „Omide Iran”, „în timp ce un om stăpînește 400 de sate, alful nu are nici măcar un pic de pămînt pe care să poată munci ca să-și a-

sigure existența”. 80 la sută din țărani iranieni sînt lipsiți de pămînt, fiind nevoiți să muncească pentru cei ce nu fac nimic.

Iată de ce acțiunea sărăcimii de la periferiile Teheranului nu poate fi socotită o simplă întimplare. Ea este o manifestare a nemulțumirii adînci a unor oameni ajunși la desperare.

În Germania occidentală se vînd în magazine jucării „Made S.U.A.”. Aceste jucării constau din: tancuri și mișini cu încărcătură atomică, rachete atomice, tunuri etc.

JOCURI DISTRACTIVE

ORIZONTAL: 1) Carne tocată, prăjită în grăsime (pl.). 2) Carne de miel sau pasăre, cu sos de oțet, făină și usturoi. — Cuptor (Tr.). 3) Cremene. — Băutură care te încălzește iarna. 4) Poseșiv. — Preparat. — Costel Neacșu. 5) Fructul unui arbore tropical, foarte gustos (pl.). 6) Masă densă și mobilă de vapori (pl.). — Divinitate înjertată, una dintre cele trei Furii. 7) Cu virj. — Ceas. 8) Dans originar din Siria la modă în secolul trecut. Față de masă (reg.). 9) Uite! — Aidoma. 10) Servește! — Ora prinzului. 11) Molușcă comesibilă (pl.). — A se ivi. 12) Taină, secret. — Fript.

VERTICAL: 1) Aluat um-

plut cu brînză, etc. și apoi fierț în apă (pl.). — Sete! 2) Toria Stan. — Boală constînd în inflamația țesutului osos. 3) Întreprinderea de tramvaie București. — Laborant culinar (pl.). 4) În virful vergetei, deasupra jărătecului. — Plantă industrială. 5) Mincare cu sos (pl.). — Adrian în familie. 6) A uimi. — Făină juraț. 7) Lihnă de foame (fig.). — Interjecție birjărească. 8) Udrea Lenuța. — Brînză la saramură. 9) Precum. — Lanț de munți în America de sud. 10) Pronume. — A opti pe cineva din drum. 11) Judecător în Infern. — Existență. — Alifie. 12) Plăcintă cu brînză.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													

CULINARA

SPORT

Fotbal

Hunedoara juniori — Reșița juniori 2—0 (0—0)

Deși campionatul categoriei B s-a încheiat, totuși iubitorii balonului rotund din orașul nostru au putut asista duminică trecută la un interesant joc de fotbal. E vorba de întîlnirea dintre selecționatele de juniori ale orașelor Hunedoara și Reșița cîntînd pentru Cupa Orașelor pentru juniori.

În general, întîlnirea de duminică dintre cele două selecționate de juniori nu a satisfăcut din punct de vedere al calității jocului. Ambele echipe au practicat un joc anost și la un nivel teh-

nic scăzut, făcîndu-se îndeosebi multă risipă de energie. Rezultatul favorabil de 2-0 cu care a luat sfîrșit partida a mulțumit însă întrucîtva pe suporterii echipei hunedorene.

În prima repriză, oaspeții au jucat mai bine și mai organizat, dar acțiunile lor au rămas în cele din urmă fără nici un rezultat. În cea de a doua parte a jocului, hunedoreni intră pe teren decîși să obțină un rezultat favorabil și încă de la bun început ei construiesc acțiuni periculoase la poarta oaspeților.

La un atac al lor, unul dintre jucătorii echipei adverse comite henț în afara careului de 16 metri, lovitura pe care Vasiu o transformă în gol. Luînd conducerea, gazdele continuă să atace din ce în ce mai organizat, obligîndu-i pe adversari la o apărare strictă. După mai multe ratări, centrul înaintaș al hunedorenilor Sîntiou primește o minge de la coechipierul său Constantinescu și printr-un șut puternic și bine plasat măște scorul la 2-0. Pînă la sfîrșitul reprizei, tinerii reșițeni își revin și construiesc cîteva atacuri care de fiecare dată sînt destrămate de apărătorii hunedoreni.

În urma acestei partide care nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor, echipa de juniori a orașului Hunedoara a reușit să se califice pentru sferturile de finală ale Cupei Orașelor pentru juniori.